

gaaede Contractsbestemmelser, som skulde ansees tilfidesatte, men det derimod i Fremtiden skulde staae Enhver frit for at indgaae saadanne Contractsbestemmelser, som Loven skulde tilfugte at forebygge, imedens det derimod vist snarere maatte være Hensigten at forbyde for Fremtiden at indgaae saadanne Contractsbestemmelser, og derimod lade det Forbigangue staae ved Magt. Det synes ialtsald at være det naturligeste Forhold, dersom saadanne Bestemmelser skulde gives; men det blev der ikke videre Leilighed til at drøfte under denne Behandling, saaledes som Sagerne dengang stode i Folkethinget; da nemlig Forhandlingerne allerede vare stredne meget langt frem, saa blev der ikke videre Leilighed til at gaae ind paa denne Redaction eller, om jeg saa maa kalde det, Redactionsfeil; thi det synes mig, at man ogsaa her i Landstinget har anerkjendt, at Udkastet, saaledes som det er vedtaget af Folkethinget, dog ikke med nogen Bestemthed tilkjendegiver det, som det dog maafee egentlig var Hensigten at tilkjendegive. Det synes mig derfor, at der er fuldkommen Grund til at lade Sagen endnu gjennemgaae den yderligere Prøvelse, som vilde være Følgen af, at det ærede Landsting vedtog det af Udvalget foreslaaede Udkast, som allerede engang tidligere har været vedtaget her, istedetfor at gaae ind paa et Udkast, som dog vistnok maa erkjendes at være ikke ganske heldigt redigeret, og hvoraf Meningen i Fremtiden vilde være tvivlsom, og som ialtsald for en stor Deel maatte synes at tilfidesætte de Regler, som hidindtil i Lovgivningene ere blevne fulgte ved de her omhandlede Forhold.

M. P. Bruun: Efter hvad den høitagtede Justitsminister og den ærede 5te Landstingsmand for 9de Kreds (Schouw) yttrede, maa jeg dog bede det ærede Thing tillade mig lidt nærmere at forklare mine tidligere Ord. Jeg har ikke kunnet mene, at der allerede var en absolut Nødvendighed for at Sagen, hvis Udvalgets Indstilling antoges, ved en saadan Afgjørelse idag strax maatte bortfalde. Jeg har ikke overseet, at der endnu er den Udvei, at den gaaer tilbage til Folkethinget, at der kan nedsættes et sælles Udvalg, og at det hele Forslag endvidere kan behandles. Jeg er der-

for ogsaa fuldkommen enig med den høitærede Landstingsmand for 9de Kreds (Schouw). Men hvad jeg tillod mig at gjøre opmærksom paa, og hvad jeg tror at være besøiet til at gjøre opmærksom paa, da det ærede Udvalg slet ikke har berørt denne Gjenstand, det er den Omstændighed, som forekommer mig ikke ubetydelig, at det Thing, der sidst har behandlet en Sag, virkelig maa have Præsumptionen for den største Tilbøielighed til at holde ved det, fordi dette Thing har kunnet tage Hensyn til det første Things Beslutning, hvorimod det første Thing ikke har kunnet tage Hensyn til det efterfølgende. Den høitagtede Justitsminister omtalte den Gjenstand, der oftere har været paa Bane, nemlig Forholdet i § 4, at der nemlig allerede efter Udkastet, efter min og andres Mening, er skeet et Indgreb i Contractsforholdet, og meente at et saadant Indgreb vel ikke kunde siges at være tilstede. Den ærede Justitsminister tillagde mig derved de Ord, at jeg ansaae dette Forslag, saaledes som det var foreslaaet af Udvalget, for et stærkere Indgreb end det, der indeholdes i Folkethingets Forslag. Men den ærede Justitsminister maa have overhørt, at jeg refererede det ligesaameget og endnu mere til § 1, og at jeg talte om et Indgreb i Rettigheder, ligesaa vel som om et Indgreb i Contractsforhold. Hvorledes Lovfortolkningen i Begyndelsen af § 4 og Consequenten i Slutningen af Sen skulde være tilstrækkelig til at imødegaae den Paaastand, der fra min og flere Sider er fremsat, at det er et Indgreb i Contractsforholdene, det skal jeg ikke videre indlade mig paa at bedømme. Det er navnlig, hvad Lovfortolkningen angaaer, et juridisk Spørgsmaal. For mig som Lægmand er det rigtignok ikke ganske fatteligt, at Loven saaledes vil kunne fortolkes. Jeg maa derimod endnu bede om Tilladelse til at gjøre den Bemærkning, at, naar den høitagtede Justitsminister har omtalt, at denne Sag var bleven meget vidtløftigt forhandlet, at der var anført en heel Deel Grunde for og en heel Deel Grunde imod, og at Grundene fra den ene Side vare blevne aldeles modbeviste og desuagtet igjen fra den modsatte Side bestandig vare komne frem paa den samme Maade, — da veed jeg ikke ret,